

כתובות כג

שנים אומרים	שנים אומרים	הדין לכתחילה	הדין בדיעבד	אביי	רב אשי
נתקדשה	לא נתקדשה	הרי זו לא תנשא	ואם נשאת - לא תצא	עד אחד - היא בחזקת פנויה	איפוך ראינוה שנתקדשה - ואם נשאת תצא - ודדיירי בחצר אחד, מהו דתימא, אם איתא דנתקדשה קלא אית לה למילתא, קא משמע לן, דעבדי אינשי דמקדשי בצנעא
נתגרשה	לא נתגרשה	הרי זו לא תנשא	ואם נשאת - תצא	עד אחד - והיא בחזקת אשת איש	ראינוה שנתגרשה - ואם נשאת לא תצא מהו דתימא, גבי קדושין הוא דעבידי אינשי דמקדשי בצנעא, אבל גבי גירושין, אם איתא דאיגרשא קלא אית לה למילתא, קמ"ל, דעבידי אינשי דמקדשי ודמגרשי בצנעא.

האשה שאמרה אשת איש הייתי וגרושה אני - נאמנת, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר; ואם יש עדים שהיתה אשת איש, והיא אומרת גרושה אני - אינה נאמנת.
אמרה נשיתי וטהורה אני - נאמנת, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר; ואם יש עדים שנשבת, והיא אומרת טהורה אני - אינה נאמנת
ואם משנשאת באו עדים - הרי זו לא תצא.

ואם משנשאת באו עדים וכו'.

הבנת המשנה: אמר אבוב דשמואל: לא נשאת - נשאת ממש, אלא כיון שהתירוה לינשא אף על פי שלא נשאת.

קושי: והא לא תצא קתני!

תירוץ: לא תצא מהתירה הראשון.

ת"ר: אמרה נשיתי וטהורה אני, ויש לי עדים שטהורה אני, אין אומרים נמתין עד שיבאו עדים, אלא

אשה 1	אשה 2	הדין
נשיתי וטהורה אני	נשיתי וטהורה אני	אינן נאמנות
מעידות זו את זו		נאמנות

תוספתא

דברי האשה	הדין ביחס לעצמה	הדין ביחס לחברתה	הסבר שתומך בו אביי	רב פפא - כולה דאיכא עדים שנשבו, ואיכא עד אחד שאומר ההיפך מהאשה
אני טמאה וחברתי טהורה	נאמנת	נאמנת		איהי שויתא לנפשה חתיכה דאיסורא, חברתה משתריא על פי עדות של האשה - עד אחד נאמן בשבויה
אני טהורה וחברתי טמאה	אינה נאמנת	אינה נאמנת	דאיכא עדים אי דליכא עדים, על עצמה אמאי לא מהימנא? הפה שאסר הוא הפה שהתיר	איהי כיון דאיכא עדים לאו כל כמינה, חברתה משתריא אפומא דעד
אני וחברתי טמאה	נאמנת על עצמה	אינה נאמנת על חברתה	דליכא עדים (האשה עד אחד וזה לא כלום) אי דליכא עדים, אמאי לא מהימנא	איהי שויתא לנפשה חתיכה דאיסורא, חברתא משתריא אפומא דעד
אני וחברתי טהורה	אינה נאמנת על עצמה	נאמנת על חברתה	דאיכא עדים אי דליכא עדים, אעצמה אמאי לא מהימנא?	איהי שויתא לנפשה חתיכה דאיסורא, חברתה משתריא על פי עדות של האשה - עד אחד נאמן בשבויה

קושי על רב פפא (על הסברו למקרה ה3): הא תו למה לי? היינו רישא!

תירוץ: מהו דתימא הני תרווייהו טהורות נינהו, והאי דקאמרה הכי? (שופטים ט"ז) **תנות נפשי עי**

פצתי היא דקא עבדה, קמ"ל.

קושי על רב פפא (על הסברו למקרה ה4): הא תו למה לי? היינו רישא דרישא!

תירוץ: מהו דתימא כי מהימנא - במקום דפסלה נפשה, אבל במקום דמכשרא נפשה - אימא לא מהימנא כי אולי היא מנסה להגיד שחברתה טהורה כדי לטהר גם את עצמה, קא משמע לן.